

Sygn. akt VI Gz 280/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jerzy P. Naworski (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2018 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w W.

przeciwko A. M. D`H.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie przewodniczącej w Sądzie Rejonowym w Toruniu z dnia 01 października 2018r., sygn. akt V GNe 3100/18

postanawia

uchylić zaskarżone zarządzenie

Jerzy P. Naworski

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzenie przewodnicząca na podstawie art. 130² § 1 k.p.c. zarządziła zwrot pozwu przeciwko członkowi zarządu oparty o art. 299 k.p.c. wskazując, że pozew wniesiony przez radcę prawnego nie został opłacony. Według przewodniczącej nietrafne jest stanowisko powoda, że w świetle art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 1433, dalej jako u.o.r.p.) powód nie jest zobowiązany do uiszczenia opłaty od pozwu, gdyż roszczenie z art. 299 k.s.h. nie korzysta z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę (k. 24-24, s. 2).

W zażaleniu na to zarządzenie powód wniósł o jego uchylenie podnosząc, że powództwo przeciwko członkowi zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wniesione przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest roszczeniem z zakresu prawa pracy, a zatem zastosowanie znajdują przepisy art. 35 ust. 1 i ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 300 ze zm., dalej u.k.s.c) w zw. z art. 23 u.o.r.p. W ich świetle, jak twierdzi skarżący, przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę, a zatem powód nie jest zobowiązany do uiszczenia opłaty od pozwu (k. 28-29).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 23 ust. 1 u.o.r.p., przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu, roszczenia wobec pracodawcy albo innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy, w szczególności likwidatora albo członka zarządu, albo roszczenia do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń. Przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń, jak stanowi art. 23 ust. 2 u.o.r.p., roszczenia na rzecz Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę. Ten ostatni przepis przewiduje tożsamość ochrony prawnej roszczeń Funduszu przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń z ochroną prawną przewidzianą w odrębnych przepisach dla należności za pracę. Takimi odrębnymi przepisami będącymi źródłem ochrony prawnej dla należności za pracę są niewątpliwie także i przepisy u.k.s.c., które przy dochodzeniu należności za pracę liberalizują generalne zasady uiszczania kosztów sądowych. Przepis art. 96 ust. 1 pkt 4 u.k.s.c. zwalnia z obowiązku uiszczania kosztów sądowych pracownika wnoszącego powództwo lub stronę wnoszącą odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, jednakże z zastrzeżeniem art. 35 i 36 tej ustawy. Oba ostatnio wymienione artykuły mają więc pierwszeństwo zastosowania przed art. 96 ust. 1 pkt 4 u.k.s.c. m.in. w sprawach dochodzenia należności za pracę. Przepis 35 ust. 1 u.k.s.c. stanowi, że w sprawach z zakresu prawa pracy pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 złotych wyłącznie od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Jednakże w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50 000 złotych, pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową. Ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. poz. 1557) do art. 35 u.o.r.p., został dodany art. 35 ust.1a, zgodnie z którym przepisu ust. 1 zdanie drugie nie stosuje się w sprawach dotyczących dochodzenia zwrotu należności powstałych w wyniku realizacji przepisów z zakresu ochrony roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

W świetle wymienionych regulacji także w sprawach, w których roszczenia na rzecz Funduszu dochodzone są przeciwko członkowi zarządu na podstawie art. 299 k.p.c., nie pobiera się opłaty stosunkowej niezależnie od wartości przedmiotu sporu.

W związku z tym zarzut naruszenia przez przewodniczącą art. 130² § 1 k.p.c. jest zasadny, a zatem należało na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. uchylić zaskarżone postanowienie.

Jerzy P. Naworski

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska